

MARTHA ROSLER

1981 (l'any en què el futur va començar)

28.09.17 > 24.11.17

Inauguració: dijous 28 de setembre

18:30 h – Conversa entre Martha Rosler i Jorge Ribalta

àngels barcelona es complau a presentar *1981 (l'any en què el futur va començar)*, una exposició de fotografies de Martha Rosler preses el 1981, un moment clau en la politització neo-avantgardista de la seva obra.

L'exposició planteja un enfocament micro-històric en presentar tres sèries fotogràfiques diferents realitzades aquest mateix any. Cadascuna d'aquestes sèries reflecteix una faceta diferent de les lluites d'alliberament llatinoamericanes que van ser el contrapunt del primer sorgiment del neoliberalisme en aquests països. Al gener de 1981, Rosler va visitar Cuba com a part d'un grup d'artistes i intel·lectuals (molts d'ells amics) en un viatge organitzat per Ana Mendieta i Lucy Lippard. Poc després, ja a finals d'abril, Rosler va participar en el debat "la fotografia com a lluita" en el segon Col·loqui Llatinoamericà de Fotografia a la Ciutat de Mèxic, que va acabar coincidint amb el Primer de Maig. Rosler es va unir a la manifestació d'aquell dia al centre de la ciutat. Un parell de dies més tard, el 3 de maig, va participar en la marxa contra la intervenció nord-americana a El Salvador davant del Pentàgon, a Washington DC, la major manifestació d'aquella dècada contra la guerra.

A més del seu treball fotogràfic, els textos escrits per l'artista en aquest moment van contribuir decisivament a un canvi de paradigma en el discurs documental que, en molts aspectes, estava lligat a les lluites democràtiques a Amèrica Llatina. També el 1981 va publicar *3 Works*, un llibre que va recopilar algunes de les seves obres claus de la dècada dels setanta, incloent *The Bowery in two inadequate descriptive systems* i *The Restoration of High Culture in Xile*, juntament amb el seu influent assaig "In, Around and After Thoughts ... sobre la fotografia documental" (Traduït com *Dins, al voltant i altres reflexions. Sobre la fotografia documental*). Al juny d'aquest mateix any, va publicar la seva ressenya del llibre de fotografies, *Nicaragua*, de Susan Meiselas. Aquest va ser també un moment crucial biogràficament, ja que va marcar el retorn de Rosler a Nova York després de més d'una dècada a Califòrnia i Canadà. Molts d'aquests textos, i d'altres, es mostraran a l'exposició. A més, alguns del seu treballs videogràfics, relacionats amb temes i esdeveniments polítics llatinoamericans seran projectats, incloent *Watchwords of the 80s*, una performance sobre el nou règim del neoliberalisme i els seus efectes en aquests països.

La solidaritat de Rosler amb les lluites democràtiques llatinoamericanes dels anys setanta és un element essencial per entendre la politització del seu treball. Els moviments revolucionaris es van convertir en el revers de la moneda del neoliberalisme als anys vuitanta. De la mateixa manera, la "reinvenió" crítica de la fotografia documental i la reacció contra els primers símptomes de l'onada de regressió política formaven part de la mateixa agenda ideològica i estètica. Retrospectivament, 1981 va representar la fi de la potencialitat, l'obertura i l'experimentació dels anys setanta (producte de les polítiques públiques progressistes posteriors a 1968 a tot el món) i el començament efectiu de l'era Thatcher-Reagan, que va determinar tot el panorama polític i cultural de les dècades posteriors.

Però, a més del seu sentit històric, aquesta exposició planteja importants qüestions a tenir en compte avui en dia. En endinsar-nos en l'era de Trump, les imatges de 1981 adquireixen un significat actual i es converteixen en membres actius d'una conversa entre l'artista, l'època en què les imatges van ser preses i el pensament dels espectadors contemporanis. Encara més que abans, consumim el món a través d'imatges, i qualsevol resposta a elles està arrelada en el nostre coneixement social del món. És a dir, si ens envoltam d'imatges que emfatitzen l'estètica i la forma d'una societat neoliberal sobre la seva dimensió política, també alimentaran una sensibilitat imperialista i conformista en tots els aspectes de la vida cultural. En aquest sentit, *1981 (l'any en què el futur va començar)* ens ofereix una arqueologia del present.

Les obres que formen part d'aquesta exposició no s'han vist fins ara, a excepció de les fotografies de Cuba que es van mostrar el 2012 a la galeria Mitchell-Innes & Nash de Nova York i a la galeria Raffaella Cortese de Milà.

BIO

Martha Rosler és artista, teòrica i figura essencial dels discursos feministes contemporanis; a més de trobar-se entre la primera generació d'artistes que van treballar amb vídeo. En les seves obres Rosler utilitza el vídeo, la fotografia, el text, la instal·lació i la performance amb què dissectiona els límits entre l'esfera pública i la privada, el social i el polític. El seu compromès treball analitza la societat postmoderna i tendeix a centrar-se al voltant de l'espai públic i l'urbanisme de les ciutats, explorant temes que fluctuen entre la vida quotidiana i dels mitjans de comunicació, a l'arquitectura, els espais creats per aquesta i les persones que els habiten. També ha publicat nombrosos llibres de les seves obres així com assaigs que exploren el paper de la fotografia i l'art, l'espai públic, el transport, així com l'accés a l'habitatge, la gentrificació i les persones 'sense sostre'.

Martha Rosler va néixer a Brooklyn, on continua vivint i treballant. Va estudiar Belles Arts al Brooklyn College de la City University de Nova York i a la Universitat de San Diego, Califòrnia, on es va llicenciar en Belles Arts i va obtenir un Màster en Belles Arts respectivament. Ha realitzat nombroses exposicions individuals en diverses institucions i galeries, a nivell internacional, entre les quals destaquem al MACBA, Barcelona (2000, 2017), Seattle Museum of Art (2016); Museu Sprengel, Hannover (2013), MOMA, Nova York, (2012); El Centre José Guerrero, Granada (2009-10); La Virreina, Barcelona (2010), el Centre Pompidou, París (2007); el Museu d'Art Modern, Oxford (1990); i la Dia Art Foundation, Nova York (1989). Ha participat en nombroses exposicions col·lectives en institucions com la Hamburger Kunsthalle (2017), el Museu de Serralves, Porto (2017), el Brooklyn Museum, Nova York (2015); Museu Whitney d'Art Americà, Nova York (2015); el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, Madrid (2013); el Museu d'Art Contemporani de LA, Los Angeles, (2011), Skulptur Projekte Münster 07; dOCUMENTA 7 (1982) & dOCUMENTA 12 (2007), Kassel; la Biennial de Venècia (2003); la Biennial de Liverpool (2004), Tate Modern, Londres, i molts més. Rosler també ha publicat 17 llibres de fotografia, art i teoria, en diversos idiomes. El seu treball ha estat reconegut amb nombrosos premis com ara el Guggenheim Museum Lifetime Achievement Award, atorgat el 2010, el Spectrum International Prize de Fotografia (2005), el Oskar Kokoschka Prize (2006) entre d'altres. Aquest any ha estat guardonada amb el Premi Hamburg Lichtwark.